

וקשרים אחרים רודפים אמר הרשעים שהטו את דרכם מקדם לבן, ורודפים אחריהם, וכל אוטם שרשם נראה בהם להיות מקרים. משום שפל אלו שראויים להענש, מלך אחד שליח קדוש, שמאן הגבורה, יורוד ורושם בהם רשם, ואותו הרשם מכיר למעלה כל אוטם בעלי הדין. וכשהותו רשם מכיר להם - מי שרואוי לחלאים, מלכים אותו בחלאים. מי שרואוי למכובדים ולשדר הענושים, הכל רואים באוטו הרשם.

ומישום לכך כל אוטם הקשיים עומדים לאחר, ובזעיטם באוטם שבזעיטם ברובנים ובכל אוטם הרואים לבעת בהם, פרט לציקים וחסידים ושיש להם זכות אבות שורופים אחריהם חלאים, שאלת אין שולטים בהם ולא באים להם חלאים מהצד הנה.

ואם תאמר, מאייה מקום באים להם חלאים? בא וראה, כתוב (ישעיה נ) וזה חפוץ דבראו החלי. וזה חפוץ דבראו, רוצה להכotta אותו ולהחת לו חלאים כדי לזופוףם לעולם הבא, ולא מצד האח, ואלה נקראים יסורים של אהבה, והപל במשקל אחד של הקדש עללה.

ונדרגה חמישית, זו נקראת ערלה. וזה וכל אונן הדרגות הפתחותנות למטה, בין נקרות ערלה. וזה יונקות מהצד הנה. וזה תוך סוד של נח"ש ברוח (ישעיהו), זה מיניק את אותו נח"ש עקלתוין (שם). וכל הדרגות האחרות שנאנחות באדר הנה נקראות בסר של ערלה,

והപל בסוד אחד הולכים. ובא ראה, על זה כל אוטם האילנות שננטעו הארץ טרם השרישו, שורה עליהם רוח של

וקשרין אחרים, רדקפי בתר חייביא דסטו אברתייהו מקדמת דנא, ונדקפי לאשתטמודעא. בגין דכל אינון דאתחזון לאתגעשא, חד מלאכא, שליחא קדיישא, די מסטרא דגבורה, נחית ורישים בהו רשיימה, וההוא רשיימה אשטמודעא לעילא, לגביי כל אינון מאיריהון דדין. וכד הוא רשיימה אשטמודע לגביהו, מאן דאתחזיזי למרעין, אלקיליה במרעין. מאן דאתחזיזי למכוביין, ולשאר עונשין, כלל חמאן בההוא רשיימה. ובגין דא, אינון קשרין כלחו קיימו לאחורא, ובעטי באינון דבעטי במאיריהון, ובכל אינון דאתחזון לבעתא בהו. בר צדיק וחסידי ואית לוון זכו דאבקה, דמרעין רדקfine אברתייהו, דאלין לא שלטי בהו, ולא אתי לוון מרעין מסטרא דא.

ואי פימא, מאן אתר אתי לוון מרעין. תא חזי כתיב, (ישעה נ) ויז' חפוץ דבראו החלי. וזה חפוץ, דבראו, אברעי למחהה ליה, ולמייבב ליה מרעין, בגין לזקהה לוון לעלמא דאתי, ולא מסטרא אחרא, ואלין אקרוין יstorien דאבה, וככל באחד מתקלא דקודשא סלקא. דרגנא שתיתאה. האי אקרי ערלה. ודא, ובכל אינון דרגין פתאין, לתפה, כלחו אקרוין ערלה, בגין דינקי מסטרא דא. ובאי איהו גו רזא דנח"ש ברית. ובאי יניך, לההוא נח"ש עקלתוין. וכלחו דרגין אבריםין, דאתחזון בהאי סטרא, אקרוין גויהרכאי ערלה. וככל באזא קא אזל.

ויא חזי, על דא, כל אינון אילניין דאתנטעוו בארעא, עד לא אשתרשו, שרייא עלייהו רוחא מסטרא דהאי ערלה, ועל דא כתיב,

הערלה הוז, ועל זה כתוב, (ויקרא יט) וערלתם ערלו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. משום שהקדוש ברוך הוא, חביבותם של ישראל תמיד אליהם, והרחק אומם מכם הדריכים הרעות ואבדת הרעים והטעמים להדק בצד מקדשה. אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא.

חיברות מסטרוא דקדושה אמר רבבי שמעון, הרי שנינו באוטם היכלות, שם עזמים לסדר את סדור שבחו של הקדוש ברוך הוא, בין סדור העומד בדרכך, בין סדור העומד ברצונך. ממש שיש סדור העומד בדרכך, ויש סדור העומד ברצונו וכנות הלב, לדעת ולסתפלו, כדי להסתפל למעלה להמעלה עד אין סוף, שם נתקעים כל הרצונות והמחשבות ולא עוזרים בך כלל. אלא כמו שהוא נסתר, כך כל דבריו בסתר.

בא וראה, זה שאמרנו בכל אותם היכלות (תלויים), כל אותם הסודרים הם בכלל אחד, כדי להקליל פחתונים בעולויים.

אבל בא וראה, כשהסדר משה תפלותו בשבייל ישראל, הוא האריך בתפלה הוז, משום שזו תפלה שעומדת למעלה. וכשהדר תפלותו בקצרה על אחותו, הוא לא האריך בה, משום שעומדת למטה, שפתחות (במדבר יב) אל נא רפא נא לה. ולא אריך יתר, בגין דאייה מארי דביתא, ופקיד ביתיה בקדא חזי, (דף רמה ה ע"א) ובגין לכך לא אריך יתר בעותה. (נ"א על דא בולחו) וכל הדרורין, לאשרה שכינטא בעולמא, כמה דאוקימנא בכל איינון (שא) היכליין דקאמן.

רבי שמעון קם ואמר, זפהי אדם קדמאה, ברירה דכל נבראין, דקיימין בעולמא, דרבבי לך קדשא בריך הוא

(ויקרא יט) וערלתם ערלו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. בגין דקידשא בריך הוא, חביבותא דישראל פריד לגביה, ורחק לzon, מכל אורחין ביישן, וסטרין ביישן ומסאBIN, לאתבקא בסטרא דקדושה. זפאיין איינון בהאי עלא מא זפאיין איינון בעולמא דאתה. היכלות מסטרוא דקדושה

אמר רבי שמעון, הא תנין באינון היכליין, דיינון קיימין, לסדרא סדרא דשבחא דקידשא בריך הוא בין סדרא דקיימה במלחה בין סדרא דקיימה במלחה, ואית סדרא דקיימה סדרא דקיימה במלחה ובונה דלא, למנדע ולאסתפלא, בגין לאסתפלא לעילא עד אין סוף, דמן תקיעי דכל רעותין ומחייבין, ולא קיימין במלחה כלל, אלא כמה דאייה סתים. הכי כל מלווי בסתימא.

הא חי האי דאמאן באינון היכליין קלדהו (נ"א תלוי), כל איינון סדרין איינון כלל לא חדא, בגין לאסתפלא תפאי בעלא.

אבל פא חי, משה כה סדר צלותיה בגיניהו זידישראל, אריך בהאי צלותא, בגין דאייה צלותא דקיימה לעילא. ובכד סדר צלותיה בקצירו דאתה, לא אריך בה, בגין דקיימה לתפה. דכתיב, (במדבר יב) אל נא רפא נא לה, ולא אריך יתר, בגין דאייה מארי דביתא, ופקיד ביתיה בקדא חזי, (דף רמה ה ע"א) ובגין לכך לא אריך יתר בעותה. (נ"א על דא בולחו) וכל הדרורין, לאשרה שכינטא בעולמא, כמה דאוקימנא בכל איינון (שא) היכליין דקאמן. רבי שמעון קם ואמר, זפהי חילקה דילך אדם קדמאה, ברירה דכל נבראין, דקיימין בעולמא, דרבבי לך קדשא בריך הוא